

# 303 Duše věrné

transpozice -4

*Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr*

*Vstup*

1. Du - še věr - né, Pá - na viz - te , krá - čet ces - tou kří - žo - vou,

za nás na své skrá - ni čis - té nést ko - ru - nu tr - no - vou.

Hříš - ná zlo - ba li - du je - ho , těž - ký kříž naň vlo - ži - la,

rod - ná ze - mě krá - le své - ho , os - trým hlo - žím zra - ni - la.

*Před evangeliem*

2. My, kdo dále hříchy svými  
těžším činíme tvůj kříž,  
s ženami teď plačícími  
čekáme, až promluvíš.  
Bolest tvá nás napomíná  
nedbat ran, jež pomínou,  
ale lkát, že naše vina  
je tvých strastí příčinou.

*Obětní průvod*

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání  
tělo krutě zraněné  
jako oběť smilování  
za ovečky ztracené.  
Bože, oběť svého Syna  
přijmi v této svátosti,  
pro ni chraň nás všeho zlého,  
z temnoty nás vyprosti.

4. Pane světla přezádoucí,  
tys náš domov, tys náš hrad;  
nedej marně u bran tlouci  
nám, kdo jdem ti úctu vzdát!  
Svatá chvíle již se blíží  
poklekáme na tvůj práh.  
Pán se k lidu svému snížil  
v chleba, vína způsobách.

*Přijímání*

**5.** Svaté tělo, v každé ráně  
láskou Boží zářící,  
svatá krev z boku Páně,  
do mé duše prýštící!  
Po čem lační, po čem žízní  
lidská srdce bolavá,  
to jim dáš jen ty svou přízní,  
jež se v Chlebě rozdává.

**6.** Jako setník na Golgotě  
pravdu Boží nahlíží,  
zástup hříšných poznává tě,  
Kriste, Králi, na kříži.  
Tobě, svému Spasiteli,  
vyznáváme s vroucností:  
Přítomen jsi vpravdě celý  
v Nejsvětější svátosti.

*Závěr*

**7.** Ved' nás, Kriste, dobrý Pane,  
cestou kříže za sebou  
k hrobu, jenž i nám se stane  
zmrtvýchvstání kolébkou.  
Ať ze Slunce, jež se skrývá  
zde v oltářní svátosti,  
do nás tryská záře živá,  
příslib věčné radosti.

*Před evangeliem*

2. My, kdo dá - le hří - chy svý - mi , těž - ším či - ní - me tvůj kříž,

s že - na - mi teď pla - čí - cí - mi , če - cá - me, až pro - mlu - víš.

Bo - lest tvá nás na - po - mí - ná , ne - dbat ran, jež po - mi - nou,

a - le lkát, že na - še vi - na , je tvých stras - tí pří - či - nou.

## Obětní průvod

3. Pro nás Je - žíš na kříž sklá - ní , tě - lo kru - tě zra - ně - né

ja - ko o - běť smi - lo - vá - ní , za o - več - ky ztra - ce - né.

Bo - že, o - běť své - ho Sy - na při - jmi v té - to svá - tos - ti,

pro ni chraň nás vše - ho zlé - ho, z tem - no - ty nás vy - pros - ti.

## Obětní průvod 2

4. Pa - ne svě - tla pře - žá - dou - cí, tys náš do - mov, tys náš hrad;

ne - dej mar - ně u bran tlou - ci nám, kdo jdem ti ú - ctu vzdát!

Sva - tá chví - le již se blí - ží po - kle - ká - me na tvůj práh.

Pán se k li - du své - mu sní - ží v chle - ba, ví - na způ - so - bách.

*Přijímání*

5. Sva - té tě - lo, v kaž - dé rá - ně, lás - kou Bo - ží zá - ří - cí,

sva - tá kr - vi z bo - ku Pá - ně, do mé du - še prý - ští - cí!

Po čem lač - ní, po čem ží - zní lid - ská srd - ce bo - la - vá,

to jim dáš jen ty svou pří - zní, jež se v Chle - bě roz - dá - vá.

## Přijímání 2

6. Ja - ko set - ník na Gol - go - tě , prav - du Bo - ží na - hlí - ží ,

zá - stup hříš - ných po - zná - vá tě , Kris - te, Krá - li, na kří - ži.

To - bě, své - mu Spa - si - te - li, vy - zná - vá - me s vrouc - nos - tí:

Pří - to - men jsi vprav - dě ce - lý v Nej - svě - těj - ší svá - tos - ti.

## Závěr

7. Ved' nás, Kris-te, dob - rý Pa - ne, ces - tou kří - že za se - bou

k hro-bu, jenž i nám se sta - ne zmrtvých - vstá - ní ko - léb - kou.

Ať ze Slun-ce, jež se skrý - vá zde v ol - tář - ní svá - tos - ti,

do nás trys - ká zá - ře ži - vá, při - slib věč - né ra - dos - ti.